

Avui 16 de febrer

Avui, 16 de febrer, fa dos anys que el poble espanyol afirmava, a les urnes, la seva fe i confiança en el règim republicà i esquerrista. Dos anys fa que el poble bandejava de la governació del país els radicals i la ceda que durant un bienni que tots recordarem per sempre més amb repugnància s'havien apoderat de la direcció del nostre poble per tal de satisfer els seus baixos instints.

Recordem... Un Govern Portela Valladares, amb marcada tendència centre-dreta, davant la pressió de les masses populars, dissolia les Corts i convocava eleccions. Enmig de la més gran de les passions, i precedides per una intensa propaganda, principalment dels partits de dreta que hi abocaren diners en abundància i realitzaren coaccions inaudites per tal d'aconseguir falsejar la voluntat popular, la consulta electoral donà una victòria sorollosa a les esquerres. La victòria fou tan esclatant que Alcalá Zamora, aquest home funest que ocupava la Presidència de la República, no tingué prou ànims per a fer un va-i-tot i implantar una dictadura a qual cosa estava temptat en els primers instants—naturalment que a això hi contribuï l'actitud enèrgica de Portela Valladares que feu respectar la voluntat del poble tan clarament expressada — i hagué de cridar a Azana per a constituir Govern amb les forces triomfants.

El triomf de la República tingué la virtut d'exasperar les dretes derrotades i esbandides del poder que no es conformaren amb la voluntat del poble, i començaren a intrigar i socavar els ciments del règim republicà, per quan aquest, afermant-se, representava l'acabament dels seus privilegis i liquidava un període d'oprobri i vergonya. La victòria de la democràcia significava que el capitalisme no era ja l'amo i senyor de vides i hisendes; que el clericalisme perdía el poder omnímode; que el caciquisme havia de refugiar-se als seus cataus; en fi la victòria democràtica significava que un nou període obert a totes les ànsies de justícia social s'iniciava.

Les dretes no es conformaven a perdre, havem dit. I mancava a tota ètica, mancava a tot principi humà, fent cas omís del que sempre havien predicat — respecte a l'autoritat legalment constituïda — iniciaren la més baixa maniobra contra el règim republicà que culminà en la sublevació militar del 19 de juliol, maniobra que ha portat rius de sang a Espanya, tot destruint les seves més importants fonts de riquesa.

La nostra raó deriva d'aquelles eleccions. El Govern que ha sorgit d'aquelles eleccions, convocades i presidides per un Govern de tendències oposades a les que sortiren triomfants, és legítim. I contra un Govern, personificació del règim, legítim, els militars, suportats pels partits bandejats per la immensa majoria del poble, s'aixecaren en armes, i passaren ipso-facto a la condició de facciosos.

Amb motiu de l'universi d'avui convé recordar aquests dos fets que són la prova palesa, una de tantes però potser la de més força moral, de la legitimitat del nostre govern i per tant i per contra de la nul·la raó que tenen els que la combaten.

Han passat dos anys... Moltes llars estan incompletes... Sang i foc ha devastat el territori de la nostra nació. Legions estrangeres l'han envaït. La contumàcia dels que no saberen perdre ho ha produït. Milers de vides sacrificades a les seves cobejances...

Podrem perdonar-los algun dia? No. Per anys que passin, per temps que s'escolli, el nostre odi restarà per a tots aquells que per a satisfer els seus interessos despreciables no repararen en provocar aquesta guerra que està desagnant l'Espanya.

Fou Himmler, cap de la Gestapo, que descobrí i arrestà von Frisch, cap del complot monàrquic

Varsòvia. — Viatgers que arriben d'Alemanya faciliten detalls sobre la darrera crisi a l'esmentat país.

Les consultes i conferències que anualment celebra a la seva vila de Berchtesgaden el senyor Hitler, durant el mes de gener, amb objecte de preparar el seu discurs d'aniversari en el qual exposa el seu programa polític que ha d'ésser portat a la pràctica en el curs de l'any, foren enguany molt tumultuoses. Els diversos grups cridats a conferència presentaren les més diverses opinions i reivindicacions.

La Reichswehr demanava la dimissió de von Blomberg i que es concentrés a mans del comandant en cap de l'exèrcit, les tres branques d'aquest: terra, mar i aire. A més a més, criticaren la política exterior del Reich, i es pronunciaren contra una massa estreta col·laboració amb Itàlia i el Japó, contra la intervenció a Espanya, i afavorir d'un acostament amb Londres, París i Moscou.

Les comissions industrials criticaren durament el sistema d'autarquia econòmica intentat per Goering, la nacionalització de les indústries de guerra, i els camperols de l'Elba protestaren del pla quadriennal, dient que arruinava l'agricultura.

El Führer escoltà totes les lamentacions, sense contestar-ne cap. En acostar-se la data en què havia de pronunciar el seu acostumat discurs (30 de gener), s'esdevingué el cop de teatre.

Himmler, cap de la policia alemanya, anava a desvirtuar els fets per tal que el conflicte tingués un altre aspecte. Himmler es presentà al domicili del Führer amb un voluminós dossier, en el qual es denunciava un grup de generals, capitanejats per von Frisch, els quals intentaven restaurar el tron d'Alemanya, i instal·lar-hi el segon fill del Kronprinz.

S'assegura que Himmler fou el mateix que denuncià fa algun temps a l'ambaixada soviètica a Berlín unes relacions ocultes entre l'Estat Major rus i l'Alemanya, la qual cosa motivà l'afusellament del mariscal Tukhatxevski.

El dia 27 de gener circulà a Berlín la notícia segons la qual anaven a ésser detinguts diversos generals. El terror començà a dominar a la capital. El general von Frisch convocà a casa seva un grup de generals, per tal de plantejar la resistència. El dia 28 al matí, una companyia de la Reichswehr ocupava el palau situat al número 64 de la Wilhelmstrasse, proper a la cancelleria. Simultàniament es prenen mesures de preocupació a diversos indrets de la capital, per tal d'impendir qualsevol cop de la Gestapo.

El terror continuà imperant a Berlín durant els dies 28 i 29. Moltes persones destacades sortiren de la ciutat. Finalment, el dia 29 començaren d'apaivagar-se la situació del mariscal von Blomberg, com demanava la Reichswehr, i la del general von Frisch, però aquest es negava obeir i sotmetre's.

Recordem avui, 16 de febrer, les víctimes caigudes per a defensar els ideals que triomfaren en aquell memorable 16 de febrer del 1936!

Posició de Roosevelt, entrevista de Berchtesgaden, desacord Eden-Chamberlain

Són els tres punts que criden l'atenció dels cercles francesos

A París en la política exterior l'atenció dels cercles polítics francesos es concentra sobre tres punts principals:

Negativa del Japó a donar detalls sobre el seu programa naval i cursa dels armaments, com a conseqüència de l'actitud de Toquio. Bloc anglo-franco-nordamericà? L'opinió nordamericana, com la francesa, és favorable a una actitud enèrgica, però als Estats Units la gran indústria i l'alta banca? "Les seixanta famílies" nordamericanes, que corresponen a les "dues-centes famílies" franceses — s'hi oposen. Els adversaris de Roosevelt, de les lleis socialistes i de la política democràtica ataquen el president, i s'oposen al rearmament naval, com s'han oposat a una actitud més enèrgica a Xina, i a una intervenció a Europa. Amb l'ajut de certs extremistes d'esquerra que lluiten contra els armaments des d'un punt de vista doctrinari de pacifisme integral, l'oposició nordamericana ataca Roosevelt i demana, en lloc de l'armament naval, una conferència per al desarmament, conferència que seria al mateix temps econòmica i política, i, en cas de no ésser possible aquesta conferència, de mana la neutralitat absoluta. Però l'isolament dels Estats Units tindria per resultat el triomf del Japó al Pacífic i de l'"eix" a la Mediterrània.

Un altre punt que interessa a França és l'entrevista Hitler-Schuschnigg, sobre la qual falten fins ara tota mena de precisions. El secret ha estat ben guardat. Es tracta solament d'hipòtesis, però aquestes hipòtesis no són fallagueres per a la pau del món. És evident que Hitler espera abans del dia 20 de febrer arribar a un resultat amb Austria, especialment havent fracassat el cop de Goga a Romania, la qual cosa ha tret una carta al joc del tercer Reich. Si Alemanya arriba a imposar a Austria la seva voluntat sobre que es designi un ministre nacional-socialista per a la cartera de l'Interior i Policia, la independència d'Austria, a pesar de les declaracions oficials, no existiria ja, i l'acceptació d'aquest fet per part d'Itàlia significaria que Roma ha obtingut, en compensació, concessions a altre sector europeu. La política de França i Anglaterra, fins ara, s'ha basat en l'oposició de Mussolini a qualsevol atemptat a la independència d'Austria. Aquesta ha estat l'equivocació: Mussolini ha de sortir de la seva situació interior i exterior, costi el que costi, i abandonarà Austria, i àdhuc Trieste i el Trentino, si cal, perquè el seu problema no és nacional, sinó que consisteix a defensar la seva posició personal.

Un altre punt que ocupa l'atenció dels cercles francesos és la política anglesa i el desacord entre una política més enèrgica, que reclama l'opinió anglesa i la política indecisa de Chamberlain.

Front de Llevant

TEROL AL LIBERAT SALUTACIÓ

En primer terme i abans de tornar enviant articles per tal de publicar-los a les pàgines del nostre admirat diari "LLIBERTAT", plau me saludar als lectors del mateix i a tots els tarragonins en general; després d'haver estat apartat de les tasques periodístiques cert temps, degut a l'immens treball que ha pesat damunt meu durant els dos mesos d'ofensiva a Terol i que ha acabat amb la conquesta del mateix per a la República, essent d'aquesta faiso arrebatat de l'allau feixista.

Així, és, que després d'aquesta modesta salutació, agafo la ploma per tal de seguir escrivint.

R. C. V.

Suposo que els lectors ja estaran assabentats de les operacions portades a terme pel gloriós Exèrcit Popular Regular per terres terolenses i que han acabat amb la conquesta de la capital del Baix Aragó, després d'haver estat sota el jou feixista durant 17 mesos. D'aquesta faiso, quedo rellevat d'extremar amb el succés durant el temps que ha durat l'ofensiva i hem limitat solament a escriure el més interessant.

Els feixistes no esperaven l'atac començat a mitjans del passat desembre, i una prova fou que en prou feines tenien forces als voltants i ciutat de Terol. En canvi esperaven quelcom per terres de l'Aicària, ja que es va poder comprovar per manifestacions fetes per presoners, que pocs dies abans de la nostra ofensiva, havien estat trets de Terol moltíssims "guàrdies civils".

Poc a poc els punts assenyalats per l'alt comandament anaven caient en poder de les forces republicanes, fins que l'exèrcit del poble, va acostar-se a les portes de Terol. Els feixistes estaven ben fortificats

i costà un xic la conquesta d'alguns edificis com el Banc d'Espanya, Ex-Seminari, Convent de Santa Clara, Govern civil, etc., però amb un entusiasme inigualable per part nostra, no els hi tocà altre remei que entregar-se, i d'aquesta forma els pobles de Villastar, Villaspesa, Campillo, etc., juntament amb la "Muela de Villastar" i la "Muela de Teruel", passaren en poder de la República.

Quan els feixistes es donaren compte, ja no tenien res a fer amb Terol, però van procurar portar forces de refresc, per tal d'aguantar l'empenta victoriosa. Així, doncs, desseguida van portar forces de punts propers a Terol i començaren la contraofensiva que fou magníficament rebutjada; i després de molts dies de lluita aferrissada, tingueren de desistir del seu propòsit, havent deixat un gran nombre de baixes.

A la part de Terol encara es combat, però no amb intensitat i el nostre avanç continua, ja que diària-

Crònica de "LLIBERTAT"

ment són ocupades noves posicions. Terol és nostre! Heus ací l'exclamació d'aquests herois combatents que han aguantat el fred i la neu durant més de quaranta dies dins de les trinxeres! L'esmentada ciutat ha estat la primera que ha passat en poder de la República després dels primers dies del 19 de juliol, i això ha estat una forta injecció moralment i materialment per als valents soldats del gloriós Exèrcit Popular Regular que comença a ésser l'admiració del món sencer, després de les empentes de Brunete, Belchite i Terol; i que dintre de breu temps aconseguirà arrebatat de l'exèrcit feixista, totes les ciutats i pobles que romanen en poder seu, fins a l'aixafament total del mateix i l'acabament d'aquesta odiosa guerra, retornant d'aquesta faiso la tranquil·litat i la llibertat a les llars del poble ibèric.

RAMON COLL I VALLS

Febrer del 1938.

França davant el perill exterior

A París els discursos polítics del diumenge assoliren un punt de contacte: perill exterior i unió. Fou el ministre sense cartera, Frossard, el que destacà amb més insistència el perill: "Cal informar al país dels greus perills que l'amenacen. Diem francament que ha de preparar-se a viure perillosament en un món tènol, que sembla haver oblidat les ensenyances doloroses de les més grans tragèdies de la història, i conagra tots els recursos a preparar la guerra. El ministre d'Estat ha aconsellat prudència als treballadors, però ha assenyalat que "no són els revolucionaris els que fan la revolució, sinó els conservadors sense generositat ni clarividència,

que s'oposen a tot progrés". El senyor Frossard ha afegit també a la unió nacional. El ministre de l'Interior, Sarraut, ha parlat també del perill exterior en relació amb la preparació de la guerra civil. A més, per a ocupar-nos solament dels discursos principals, el senyor Flandin, cap de l'Aliança Democràtica, ha parlat també del perill exterior i la necessitat de la unió. Però el cap del centre dretà, que ha votat a favor del Gabinet Chautemps i que hauria de participar a una eventual unió nacional, ha dit que es pot evitar el perill exterior posant-se d'acord amb Berlín i Ro-

(Passa a la segona pàgina)

Res de nou als fronts

La D.E.C.A. de Llevant ha abatut un caça alemany marca «Meisserschmidt»

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra del diàluns: Sense novetat d'interès a tots els fronts.

El cap de l'Agrupació de la D. E. C. A. en l'Exèrcit de Llevant, comunica que el dia dotze la bateria núm. 18 feu foc contra dos caçes alemanys marca "Meisserschmidt". Aconseguí abatre un d'aquests aparells que caigué pels voltants de Vivel del Riu.

Comentaris d'un combatent català

Davant del III Ple d'Esquerra Republicana de Catalunya-La Joventut

Indiscutiblement la revolució i la guerra han posat la joventut al primer pla de la política nacional. El Partit que no compti amb unes joventuts conscientment preparades deixin els polítics vells i cansats té per emplenar els buits forçats que una vida curta. A la llarga morirà asfixiat per la inèrgia i la pròpia política de capella.

El problema de les Joventuts esdevé doncs a les vigílies del III Ple d'Esquerra quelcom roent i d'una vitalitat extraordinària. Som militants d'aquestes joventuts (JERE) i estimem el cingut ideològic del nostre Partit, força democràtica de la nostra terra. No volem, però, caminar més a les fosques en matèria de joventuts i pel bé mateix de Catalunya exposarem eruament un criteri que avui compta gairebé amb l'adhesió de tots els combatents militants del Partit. No obstant l'enorme esforç de la joventut democràtica de Catalunya envers el Partit majoritari del nostre poble, aquest Partit en matèria de joventuts sempre ha anat a les palpentes. Em dol fer aquesta afirmació però els malalts que volen amagar la causa de llur sofriment no es guareixen mai.

ES VENEN

dues Bicycletes d'ocasió
Taxis Col·lectius - Rafel de Casanova, 18

Dins Esquerra Republicana quan s'ha iniciat la veritable valoració de les Joventuts aquestes han trobat immediatament obstacles i ofensives, per part de qui? Ah! misteri i tenebres. El cas, però, és que han fallat les iniciatives i s'ha donat llergues al problema, esperant millors temps. Això ho hem vist a tots els Plens del Partit. El problema de les Joventuts sempre ha estat cosa secundària.

Una de les més greus responsabilitats de la direcció del nostre Partit és precisament haver negligit el problema de les Joventuts. I en plena guerra negligir el nostre moviment jovenil és més que negligència, incomprensió i manca de visibilitat política.

Paradoxa però de la democràcia catalana ha estat i és que no obstant negligir el problema de les Joventuts, aquestes han existit i existeixen sempre disposades a la lluita.

NOVETATS

en
tota classe de gèneres

CASA MALE

Portalet, 8 Tarragona

Avui les JERE del seu propi esforç apleguen al seu redós tot l'anhel jovenil del nostre Partit. I és precisament aquest esforç i anhel unànime de reivindicació de la nostra joventut el que cal respectar i enlairar en el pròxim Ple del nostre Partit. Problemes de gran envergadura són l'economia, hisenda, política governamental, etc., etc., però — que despartin d'una els orbes del meu Partit — posem en primer lloc el PROBLEMA DE LA JOVENTUT.

Avui comptem amb una massa jovenil que veu en el III Ple del Partit la reivindicació absoluta del seu esforç i de la seva vàlua com a reserva preada pel demà. El Ple doncs té la paraula...

Nosaltres, els combatents varem llegir l'altre dia les conferències que en sessió preparatòria, i organitzades per la Federació de Barcelona-Ciutat, pronunciaren al Casal

d'Esquerra de l'Eixample figures destacades del nostre Partit. Es parlava de política nacional, de política de la Generalitat i de política de guerra. Del que no es parlava però era de les joventuts, i francament parlar de nacionalisme, de Catalunya i de la guerra — la guerra! — sense esmentar l'esforç gegantí de la joventut no solament significava un greuge a aquesta sinó que a més convertia unes Sessions preparatòries en quelcom gris i un xic buit.

Serà el Ple continuació d'aquestes sessions? La joventut espera que no. Del Ple n'ha de sortir enrobustit el Comitè Nacional de les JERE. Nosaltres quan després de la victòria sobre el feix, retornem a les nostres llars necessitem l'òrgan de lluita que canalitzi les nostres aspiracions ideològiques. Impossibilitar la responsabilitat d'aquest Comitè significaria talment l'escarni més oprobios fet a la gesta dels qui donen la sang enllà de la terra.

I dins del Ple caldrà parlar de tot això amb serenitat i simpatia. Altrament tornariem a les palpentes.

FAF.

Front de Terol, febrer del 1938.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles
per a viatge, juguets.

Angel, Guimerà 2
TARRAGONA

França davant el perill exterior

(Ve de la primera pàgina)

ma. La unió nacional no exclou, segons el senyor Flandin, els treballadors, però si els comunistes. "El munisme és la guerra. L'ingrés dels comunistes en un Govern amb majoria més estesa significaria la guerra i la ruïna política, econòmica i social".

Un periòdic moderat, "L'Ordre", i un radical-socialista, "L'Oeuvre", assenyalen l'estranya idea que té el senyor Flandin de la unió nacional, del perill exterior i de la llibertat. És veritat que un altre cap del centre dreta, Reynaud, igualment de l'Aliança Democràtica, no creu, a propòsit de les converses de Hitler i Schuschnigg, que França pugui evitar el perill exterior representat per Berlín i Roma. Però és evident que, a pesar d'un malestar polític degut a la resistència cega dels alts industrials en les negociacions per a l'estatut del treball i a les agitacions obreres al nord, no es veu la possibilitat d'arribar a un acord, perquè manca a diversos sectors polítics la comprensió del moment internacional actual. A més, s'ha de destacar també que la primera manifestació de la majoria socialista del Senat, representada per l'ala esquerra de Pivert, ha estat la participació en un míting de solidaritat antifeixista internacional, el principal tema del qual era "amnistia a Espanya", ja que, segons Pivert i altres oradors anarquistes i del "frontisme" del senyor Bergery, no existeix unió antifeixista a Espanya.

CASA POU

Flors artificials
Perfumeria, Mercaderes

ENTRESOLS VALENCIA

Saldo i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

Notes informatives

DELEGACIO D'ORDRE PUBLIC

Des de fa una temporada es venien registrant diferents robatoris en les mercaderies de l'estació del ferrocarril, especialment al local destinat a dipòsit de Correus. Amb aquest motiu s'encarregà a uns agents d'aquesta plantilla que es fessin esbrinaments sobre els dits robatoris, els quals després de diferents gestions han practicat la detenció dels menors Manuel Lleó-Sans, de 14 anys, natural de Tortosa; Patrici Muñoz García, de 13 anys, natural de Irún, i Antoni Martos Montoya, de 12, natural de Linares, els quals s'han confessat autors dels esmentats robatoris, entre els que hi figurava el de dues saques de correspondència i paquets postals i una caixa de xampany. Bona part dels objectes robats han estat trobats.

Els esmentats menors han estat posats a disposició del Tribunal Tular de Menors.

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Re-construcció. — Reparació. — Abonaments
Durruti (Unió), 17, entresol.
Telèfon 1882

MORT SENTIDA

Ahí foren portades a la seva darrera estada les despulles de la mare del nostre amic el soci d'Esquerra R. de C. "F. Pi i Margall", Francesc Fortuny, que amb aquest motiu ha rebut les mostres del més sentit condol de les seves amistats a la que hi unim la nostra.

De tot arreu

ELS RESULTATS DEFINITIVS A IRLANDA DEL NORD

Belfast. — Avui s'han celebrat les eleccions a la Universitat de la Reina. La votació ha donat un resultat totalment favorable als unionistes, els quatre candidats dels quals han estat elegits.

Posició definitiva dels partits després de les eleccions generals de la Irlanda del Nord:

Unionistes, 39 mandats; nacionalistes, 8; unionistes independents, 2; laboristes, 1 i independents, 1.

Els unionistes han obtingut la majoria parlamentària més forta registrada a la Irlanda del Nord d'ençà de l'any 1922.

I. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entresol, 2.

Hores de visita: de 10 a 11 de 4 a 7

NOU GOVERN ARGENTÍ

Buenos Aires. — Després d'una crisi oberta tàcitament de feia algunes setmanes, s'ha procedit a la reorganització del Govern argentí. La llista definitiva del Gabinet és la següent:

Presidència, Ortiz.
Interior, Diógenes Taboada.
Afers Estrangers, Josep Maria Cantillo.
Finances, Pere Groppo.
Instrucció pública, Jordi Coll.
Agricultura, Josep Padilla.
Obres Públiques, Manel Alvarado.
Guerra, general Márquez.
Marina, vice-almirall Lleó Seasó.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

García Hernandez, 8 Tel. 1487

FEIXISME AL BRASIL

Rio de Janeiro. — Han estat dissoltes totes les organitzacions juvenils polítiques i religioses de l'Estat de Paraná.

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

EL CONFLICTE SINO-JAPONES

Toquio. — Durant una reunió de premsa al Ministeri de Negocis estrangers, el portaveu ha suggerit que "si alguns diplomàtics recorreguessin a una gestió oficiosa per a obtenir informacions navals, potser obtindrien millor resultat que no pas presentant notes oficials". El portaveu s'ha apressat a precisar que aquests comunicats no comprometerien legalment el Japó i no equivaldrien a un "gentlemen's agreement". El Japó acceptarà únicament un desarmament que impliqui una limitació comuna i igual per a tots.

CONTRAOFENSIVA XINESA

Xang-Hai. — Els xinesos han iniciat una enèrgica contraofensiva a prop de Xiant-Tao, a uns 50 quilòmetres al Sudoest de Peng-Tu, en la línia ferrada de Tient-Sin a Pukeu.

S'està combatent aferrissadament a tota la regió. En alguns indrets, els japonesos es veuen obligats a cedir terreny continuament. Els xinesos combaten sense descans des de fa ja algunes hores. La batalla és una de les més sagnants que s'hagin entaulat fins ara.

D'altra banda, es reben informacions de bona font, segons les quals a la província del Hopei s'han concentrat grans contingents de xinesos, els quals preparen igualment un moviment ofensiu d'encerclament al Nord de Pukeu.

EL GENERAL MIAJA ACOMPANYAT DEL SENYOR TERRADELLES, VISITA LES INDUSTRIES DE GUERRA

Ahí al matí el general Miaja, acompanyat pel senyor Terradellas, president de la Comissió d'Indústries de Guerra de la Generalitat de Catalunya, efectuà una visita a les diverses fàbriques de material de guerra, propietat de la mateixa Generalitat de Catalunya.

A la fàbrica núm. 14 foren rebuts pels membres de la Comissió d'Indústries de guerra, senyor Querol Molares, Vallejo, Pons, Fronjosa, Sellés i Roig, així com pel director senyor Coromines.

Després de recórrer les instal·lacions i tallers, el senyor Terradellas, en nom del President de la Generalitat, lliurà al general Miaja un automòbil blindat i diversos models de fusells metralladores, tot de fabricació de l'esmentada Comissió.

A totes les dependències i tallers de les fàbriques que visita el general Miaja, fou rebut amb visques a Madrid, i al seu heroic defensor, als quals correspongué el general amb visques a Catalunya i a la República.

DEIEN QUE HA DIMITIT, PERO NO ES VERITAT

iena. — De font segura se sap que el Govern romanès ha dimitit. Tataresco ha format nou Govern.

Bucarest. — Un funcionari del Ministeri d'Afers Estrangers ha declarat al corresponçal de l'agència Reuter, que la notícia segons la qual Tataresco havia format nou Govern no té cap fonament.

Bucarest. — De font oficial es desmenteixen categòricament les notícies publicades a l'estranger segons les quals havia dimitit el nou Govern romanès.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en

mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

NOU BANC

Toquio. — Sota el control japonès s'ha constituït un Banc de Reserva xinès.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Cinema Teatre Tarragona

AVUI, DIMECRES, DIA 16 DE FEBRER 1938

TARDA, A TRES QUARTS DE SIS

NIT: A TRES QUARTS DE DEU

A petició del públic, últim dia de projectar-se la pel·lícula en "RELLEU"

Audioscopia

El film dramàtic que ens presenta una visió realista de les penyalitats que sofreixen els agents d'una Companyia Petrolera en la conquesta del mercat xinès, interpretada per Pat O'Brien i Josephine Hutchinson, parlada en castellà.

Luz a Oriente

La alegre i humorística comèdia arrevistada, de fastuosa presentació i d'una trama que es desenrotlla amb els signes de Joventut, Alegria, Vibració i Ritme, interpretada per Johnny Downs, Betty Burgess i Jack Haley, parlada en castellà.

Bailes y canciones